

కామదానకర్త

‘శృంగార సంగ్రామం అనుభవనీయమేనా ?

వీక్షణనీయము కూడానా ?’

రచయిత :

సి. లింగమూర్తి

ఆమె ఒక మహారాజు ముద్దుతనయి. సౌందర్యరాశి, విద్యావతి, ఒక స్వాతంత్ర్య దేశాధీశుని యిల్లాలు, కాని ‘అంచుకి తొగురు తక్కువన్నట్టు’ మంగళ నూత్రధారణవిన మరుక్షణంలో మరిణించేడు పతి, ఆమె యిప్పుడు విగతపతి, లోకానికి విధవరాలు.

పుట్టినంటివారిచ్చిన నిరులు, మెట్టినింటివారి రాజ్యము ఆమెకే చెందేయి. మహారాజ్ఞివింది. రాజ్యమెందుకూ, ఆమెకు? దగ్గర వారసులకు కబురుచేసి ధారాదత్తంచేసింది రాజ్యమంతా. పుట్టినంటి కాలంగడప నిశ్చయించుకుంది. చిన్నప్పటినుంచి ఆమహావ్యక్తిని పెందిందొకదాది. యింకొకంటిరెప్పలా చూస్తువుంది. ఆమె తల్లిదండ్రుల దుఃఖము కన్నా దాదిదుఃఖ మధికమైంది.

ఒకనాడు తైలాభ్యంగనన్నానంచేస్తున్నాది ఆమె. దాది దగ్గరే నిల్చుని సవర్యలు చేస్తున్నాది. నిర్వీర్యుల్నికూడా విర్యవంతులుగాచేసే ఆమె అంగసౌష్ఠ్య

వం, అనంగరంగడ్ని భ్రమింపచేసే ఆమె అందం దాది దుఃఖాన్ని రెట్టించేయి. దాది కన్నీటి బాట్టాకటి ఆమెపై బడ్డాది. ఆమె తీక్షణవీక్షణాలతో ప్రశ్నించింది కారణమేమిటని, కారణం దాచలేదు దాది. ఆమె సౌందర్యము, యౌవనము అడవిగాచిన వెన్నెలలాబూడిడలో పోసిన పన్నీరలా వ్యర్థమయినందుకు విచారిస్తున్నట్టు తెలియజేసింది.

‘అది గతజలసేతుబంధనముకదూ’
‘అవును తల్లీ’
‘ఈదేహము పునరావృతము చేయరాదు. కా...’
‘కాని ఏమీ తల్లీ’
‘శృంగార సంగ్రామం అనుభవనీయమేనా, వీక్షణనీయముకూడానా’
‘అమాయకురాలవు.’

... ..
వీలినవారు కబురుపంపిన తాళేదారు రాముడు వచ్చేడని మనవి అన్నాది పరిచారిక.

‘రాముడూ’
‘చిత్తం ఏల్నివారు కటాక్షించాల.’
‘నీవయి స్పృంతరా?’
‘నాకు తెల్లుకానండి మహాప్రభో పెద్దబగాది * బాగా బాపకముందండి.’
‘పోలికే క్లుంటాయన్నమాట’
‘చిత్తం ఏల్నిరికే తెలియాలి’

ఇవాళ్ళుంచి నువ్వు సింహద్వారం వద్ద కాకుండా ఆ ఎరుగుండా గదిలో వుంటూవుండు. నీకేదియిట్టమో అది వంట బారినోచెప్పి చేయించుకో. జనానాకుమా బాగ్రతగా వుండాలి.’

‘నా నేం తప్పచేసెను? అమ్మో! తుమించాలి ఓంటి గాడ్చి.’

‘అవునా. నీవిషయం కనుక్కున్నాను. నువ్వు తప్పచెయ్యలేదులే. పో’
రాముడు వెళ్ళిపోయాడు అది అదృష్టమో, దురదృష్టమో కూడా విచక్షణ చేయలేని మనస్సుతో. చక్కనైన భోజనం, సౌఖ్యమైన నివాసం, యౌవన సుందరాలతో నిండిన వాతావరణం రాముడి మనస్సులో మదనోత్సాహాన్ని పుడ్రేకింపచేసేయి. తన ప్రభీష్టదగ్గరకు పోయాడు. తానక్కడ వుండడం కష్టసాధ్యమని మనవిచేసుకున్నాడు: చేసుకోలేక, చేసుకోలేక.

ఆమె గుర్తించింది రాముడి మనస్థితి. చిరునవ్వుతో చెప్పింది యింక రెండు రోజులుండాలని. కాలాన్ని నిందించుకుంటూ కదిలి వెళ్ళేడు రాముడు.

అందానికి, అంగ సౌష్ఠానికి పేరెన్నికగన్న వెలయాలికి కబురుపంపిం

* వికాఖపట్టణ మండలవాసులు పెద్ద గాలివానకు పర్యాయపదంగా దీనిని వాడతారు.

దామె ఆనాటి మధ్యాహ్నం.

'నీవ భనంతో టేకదూ నిమిత్తం?' అని ప్రశ్నించింది వెలయాల్ని. ఆమె.

'మలభర్తృ మంత్రే' అని జవాబు చెప్పింది గణిక.

'శెండుగోబులు మారాముడ్చి శృంగార క్రీడాభిరాముడ్చి చెయ్యాలి. మంచి యావనవంతుడు కుకూ, నీవు కోరినంత భవమిస్తాను.' అంటూ ఆజ్ఞాపించింది ఆమె.

ఆరాత్రి రాముడి శయనాగారము శృంగార సంగ్రామ రంగరింద మార్చబడ్డాది. దేదీప్యమనంగా దీపాలు వెల్లిరిలు. తన్నుతానమ్మలేకుండావున్నాడు

రాముడు. ఆమెత్తని పరుపుపై శరీరం వాల్చేడు.

ఓరగిల వేసిన రలుపు తోకుక గచ్చింది వెలయాలు. కలలో, భ్రమో అనుకున్నాడు. కాని తన సరసనే చేరుకుండానాని. కలలో మాత్రమే సౌఖ్యమెందు కనుభవించరాదని చేతులుదాచి అప్సవించేడు. అప్పుడే ఆసరసశృంగార సుఖ సముక్రానికి, యివతల ప్రపంచానికీకూడా సంపూర్ణ నింద్రోదియైంది. కర్ణాకర్ణిగా అడుగుల నవ్వుడు వినబడ్డాయి యిద్దరికీ, కాని సంగ్రామనిమగ్నులకు ఆన్యశబ్దాలతో నిమిత్తంలేకుకదూ. వర్ణజాతీతంగావుంది వారి ఆనందం.

కొంతసూరంలో మెత్తని కుర్చీలో

కుర్చుని చూస్తున్నాదిఆమె. ఆకామదాక కర్ణి ఆమె. వాళ్లుకూడా చూచిచూడకట్టారకున్నారు. ఆమె నయనాలతో కొంతతడ వానందించి వెళ్ళి పడుకుంది.

మర్నాడుకూడం దాడినో చెప్పింది శృంగార సంగ్రామం విక్షిణినియము కూడానని.

నాడు మొదలు ఆమెయిట్లాంటి కామ దాన మెందకెందరినో చేస్తూవుండేది. ప్రతిదినం ఆమె విక్షిప్తూవుండేది. అంతటికో శృప్తిపడేది. నింత శృప్తి, నింత ఆనందం.

[ఇది ఒక సంస్థానాధిపతి యింట్లో జరిగిన యథార్థవిషయం.]

స్త్రీలకు శిరోజములే అందము జేమ్సు

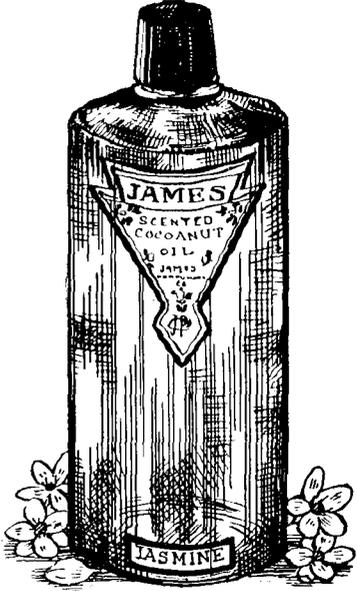
కోకోనట్ ఆయిల్

శిరస్సునకు కానిచేయు శెంఱు, ఆ ల్కాహాలుతో చేరిన పేరాయిలు వాడుటకంటె నిజముగా శుభ్రపరచిన కొద్దెరునూ నె వాడిన మెడడును ప్రకాంతముగానుంచి శిరోజములను పెంచును.

మాజేమ్సు కోకోనట్ ఆయిలు అసలు కొబ్బరినూ నెలోని మలినపదార్థములనుతీకనవీనపద్ధతులతో శుభ్రము చేయుబడినది.

ఇందులో - మల్లి - గులాబి, వగైరా సువాసనలు దొరుకును.

జేమ్సు ఫర్ ఫ్యూమరీ కంపెనీ, మద్రాసు.